

REZULTATI NATJEČAJA ZA MLADE PJESNIKE OSNOVNIH I SREDNJIH ŠKOLA RH GORANOVO PROLJEĆE 2022.

Osnovne škole:

1. nagrada: **Jana Lerotić**, 7. razred, OŠ Jordanovac, Zagreb
Mentorica: Ivana Vukušić
2. nagrada: **Stipe Bartulović**, 4. razred, OŠ Bijaći, Kaštel Novi
Mentorica: Katarina Radman
3. nagrada: **Tonka Mikulić**, 3. razred, OŠ Vojnić, Vojnić
Mentorica: Anica Globan Kovačić

Srednje škole:

1. nagrada: **Nikola Serdar**, 3. razred, Škola primijenjene umjetnosti i dizajna, Zagreb
Mentorica: Marta Lazić
2. nagrada: **Paola Vlačić**, 4. razred, Srednja škola Mate Blažine, Labin
Mentorica: Branka Komljenović
3. nagrada: **Ivona Mlakić**, 4. razred, Srednja škola kneza Branimira, Benkovac
Mentorica: Anđela Mijić

OSNOVNE ŠKOLE

1. nagrada: **Jana Lerotić**, 7. razred, OŠ Jordanovac, Zagreb

Mentorica: Ivana Vukušić

Pjesme Jane Lerotić brižno su stihovani siže iz grčke mitologije, a osvajaju elegancijom forme, odmjerenim ritmom, i svježinom jezičnog iskaza te nam tako pjesnikinja stare teme iznova izlaže kao aktualne i bitne. Ova pjesnikinja nas osvaja ne samo formalnom izvedbom svojih pjesama već i svojom svijesti o širini pjesničkog polja i o nepresušnoj i otvorenoj inspiraciji koju mit oduvijek pruža u umjetnosti. U vrlo zrelih i lijepim pjesmama Jana Lerotić svoje lirsko *ja* skriva iza zrcala mita, a ponegdje nam ga otkrije kad mjeri svoje iskustvo čitanja s iskustvom zbilje, ali i odnos mita i umjetničkog viđenja zbilje, kao u završnoj strofi pjesme „Kentauri“: „ Jesu li oni istina stvarna / ili možda metafora / pretvorena u mit, / mislim da nikad nećemo otkrit.“ Pjesnikinja si je postavila izazov koji je uspješno savladala.

2. nagrada: Stipe Bartulović, 4. razred, OŠ Bijaći, Kaštel Novi

Mentorica: Katarina Radman

U pjesmama Stipe Radulovića odjekuju sunce, vedrina, toplina i bistrina, a njihova je ljepota jednako snažna i ritmički živa u dijalektalnoj izvedbi kao i u pjesmama napisanim u standardu. Stihovi ovog mladog pjesnika izravno i srčano pozivaju čitatelja – djecu, odrasle – da otklone tamu, da se liše mraka, da otvore srce, kao da se izravno oslanjaju na poruku velikog pjesnika Tina Ujevića svojim potomcima o *kristalnoj kocki vedrine* i o *radosti svetijoj od tuge*. Vjerujemo pjesniku kad poziva na jasnoću odrasle ljude, koji su se od nje otuđili, u stihovima „Odlučite se judi, / krajnje je vreme! / Ča očete, ča van je bitno, / dite ka po špagu i regule vaše / oli / sritni trenuci i nasmijano dite sritno?“

3. nagrada: Tonka Mikulić, 3. razred, OŠ Vojnić, Vojnić

Mentorica: Anica Globan Kovačić

Poezija postavlja pitanja, a to dobro zna pjesnikinja Tonka Mikulić. Poezija ih ne smije prestati postavljati i čuditi se i diviti običnim stvarima. Pjesnikinja u svojim pjesmama opjevava kruh, baku, učiteljicu, brata, kravatu i svoju mačku stihovima koji nježno naliježu na papir („Ona ide gdje je vode šape, / jer za nju ne postoje mape.“), ali postavlja i zrele poetičke pitanja poput „gdje završava ova pjesma?“ Pjesme Tonke Mikulić završavaju često u poantama koje ističu njezin emotivan i prislan odnos prema svijetu koji je okružuje. Taj svijet se širi, a vjerujemo da će se s njime širiti i krugovi poezije ove mlade pjesnikinje.

SREDNJE ŠKOLE

1. nagrada: Nikola Serdar, 3. razred, Škola primijenjene umjetnosti i dizajna, Zagreb

Mentorica: Marta Lazić

Pjesnik Nikola Serdar svoja duboko proživljena iskustva vješto prenosi u stih i izdiže ih visoko iznad običnih dnevnčkih bilješki. Njegove su pjesme istovremeno izravne i estetski razrađene pa možemo reći da mladi autor uspješno svladava teški zadatak svakog pjesnika: reći svoju istinu, a pritom zadržati produktivan odmak. Nikola svoje upečatljive radove ispunjava sugestivnim slikama bolesti bližnjih, tjelesne krhkosti, čak i smrti, kao i bolima prisnosti i želje za pripadanjem, a iako su boje ekspresionističke, zadržana je elegancija izričaja i riječi se pomno odabiru. Dok listamo stranice s Nikolinim pjesmama možemo se vrlo prikladno pozvati upravo na njegove stihove: „i biseri su iz njih ispadali, / njegovani i zastrašujući“. Prilično smo sigurni da će se za Nikolu Serdara kao pjesnika još čuti.

2. nagrada: Paola Vlačić, 4. razred, Srednja škola Mate Blažine, Labin

Mentorica: Branka Komljenović

Paola Vlačić, čije će se poezije prisjetiti posjetitelji Goranovog proljeća iz protekle dvije godine, usredotočila je, čini nam se, svoj pjesnički glas i pronašla svoje omiljene stihovne forme: pjesmu u prozi s elementima toka svijesti, često na zanimljiv način anti-lirsku, a pored nje i ritmičnu pjesmu kratkog stiha i često britke poante. Razumljivo razočarana u ljude, društvo i njihove nerazumne prioritete, Paola bi rado „da me nije uopće briga ni za što i da sve svrstavam u dokolicu“, no previše joj je stalo. Zato se buni koncentriranim tekstovima u kojima ponekad zasja zvijezda humora ili sunce intime. U jednoj će efektnoj pjesmi posegnuti za vrstom akrostiha kako bi naglasila sraz između svojeg osjećaja za pravdu i ispravnost i onog što joj nameće okolina.

3. nagrada: Ivona Mlakić, 4. razred, Srednja škola kneza Branimira, Benkovac

Mentorica: Anđela Mijić

Poezija Ivone Mlakić privlači čitatelja svojom osjećajnom dubinom i otvorenošću, otvara mu vrata u izdašnu nutrinu autoričina svijeta, a pritom mu nudi cijeli niz uspješno sazdanih, gotovo raskošnih pjesničkih slika koje taj svijet dodatno boje i čine ga uvjerljivijim. Iako vrlo lijepo govori i o djetinjstvu, Ivona je zaokupljena ljubavnim temama. Pomalo otežali od nježne ranjivosti, njezini su stihovi ipak odmjereni i otvoreni za svjetlost i promjenu. Miješajući prostor i vrijeme u snene krajolike, „cvrkućući u vodenim udubljenjima grada“, pjesnički glas mlade autorice vjeruje u svoj „vrt na mjesecu“ i računa da će ga jednom dosegnuti.

Gradska knjižnica
Ivana Gorana Kovačića
Vrbovsko

OSNOVNE ŠKOLE

Jana Lerotić

MEDUZA

Kad je bila
predivna diva,
očarala je svakog
ljupkim svojim korakom.

Jedno večē
Posejdon joj reče:
Pođi, Meduzo draga,
sa mnom do Ateninog hrama!

Atena razjarena
pretvori Meduzu
u čudovište zmijsko
koje pogledom ledi.

Stipe Bartulović

ČA OČETE?

Vi veliki, odlučite
ča ustvari očete.

Lako je govorit da dica tribadu bit sritna,
ma je li van važnije da dica cili dan miruju i učidu
joli van je zaozbijno njiova srića bitna.

Jel' baš važno ko je s kin sija,
mrdnija glavon, maknija katridu
joli ko je di na odmoru bija?

Jel' smrtni grij slučajno bacit gumicu,
progovorit koju rič,
pozdravit kroz ponistru slobodnu ticu?

Jer, baš ka i toj tici
široke livade i slobodni let
tribadu i vašoj dici.

Odlučite se judi,
krajnje je vrime!
Ča očete, ča van je bitno,
dite ka po špagu i regule vaše
oli
sritni trenuci i nasmijano dite sritno?

Tonka Mikulić

Gdje

Gdje je moja maca mala?
Gdje je životinja puna štala?

Gdje je ljude za prirodu briga?
Gdje je mudrosti puna knjiga?

Gdje je ono Frodino zlato?
Gdje je žaba koja voli blato?

Gdje je moj dragi gaj?
Gdje je ovoj pjesmi kraj?

SREDNJE ŠKOLE

Nikola Serdar

Morska zvijezda

Zar nemaš odgovor
na svoje krakate ruke koje treba
rezati?

Treba ih odrezati po cijeloj dužini
na dva jednaka dijela
od ramena
naniže.

I svaki dio treba posebno
odvojiti
od tijela uz lom hrskavice.

Figura za ubijanje,
rastavljanje i sastavljanje.

Kad se uzglobiš i
novonastale udove staviš na svoje mjesto,
prenesi škare od ruba stola
do mojih
ruku.

Smiri se, pogledaj u nebo –
nismo gotovi.

Paola Vlačić

Što vreba u nama

na ovoj razrovanoj pustopoljini odavno je poznato čovjek je čovjeku vuk ja kažem čovjek je čovjeku stratište voljela bih znati koja je to zlobna klica u našim ljušturama

Klica Zlobe u nama smrdi na sumpor i širi se na četiri strane svijeta *sve je to mračno u nama*

Klica Zlobe iskorištava našu slabost našu голу potrebu za opstankom pomiješana s egom i čežnjom eksplodira kad te šrapnel ubije tijelo ti kupe lopatom kao pepeo

tko nije ja taj je gnojivo

Zlobna Klico pitam se u kome sve čučiš jer ih ja ne mogu raspoznati potpaljuješ vatru iza nevinih lica samo ne ja samo ne u meni u zrcalu provjeravam ima li neka tamna sjena preko mojih šarenica neki bolni čir neke uši neki ud da ga smjesta odstranim neka tvorevina neki bezdan samo da ne budem ja

krhki krvnici krvopije za nama zubi po cesti ostaju nismo nikada preslabi i preumorni za sijati mržnju tako je lako zatvoriti oči na bol koja nije tvoja Gadna nam je Čestica otuđila dostojanstvo nismo ništa bolji od parazita u crijevima

patnja i grčevi prve su nam spoznaje rodili smo se kroz grč iz patnje plačući živimo život ponovno iščekujući krvavu patnju to je udobnost poznatog

kada bi barem čovjek bio čovjeku vuk više bi se voljeli ne poznaju vukovi ova zla što ih činimo

Ivona Mlakić

vrt na mjesecu

cvrkućući u vodenim udubljenjima grada
tamno i vlažno i krhko
ali ipak živuće
kada je kiša padala poput pljuska gorućih fitilja
na naš krevet trave i grančica

živjeti samo za san
zaboravljanja i opraštanja sebi
čisteći prazne police
dokaze pogrešaka koje smo učinili

sve što je moglo biti, no nije
oči zastakljene krajnjim zadovoljstvom
dok zijevamo ležerno, s povjerenjem
kao da nam je san opet prijatelj
kao da naše djetinjstvo nije završilo niti započelo

ali bili smo tu, odmarajući u džepu noći
koji nikada nije imao priliku vidjeti sunce
vjerujem da je život ostao u tome trenutku

te noći u monsunu
okrunjeni lišćem i saznanjem da kraj dolazi
osjećajući se kao da nikada nismo prestali
vjerovati u vrt na mjesecu
gledajući gore s glavama u zvjezdanoj rosi
iščekujući dosegnuti ga

Žiri Goranovog proljeća:

Goran Čolakhodžić i Ana Brnardić